

ING. VÍT DOLEŽEL

AUTORIZOVANÝ ARCHITEKT

PRO KRAJINÁŘSKOU ARCHITEKTURU

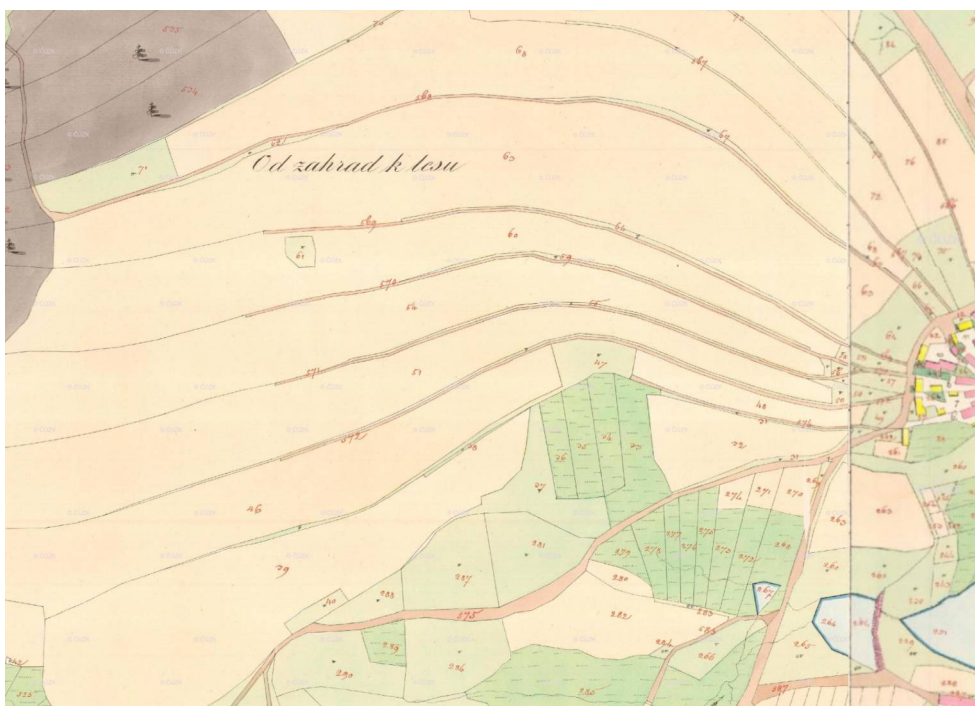
kancelář > Husova 12 | 589 01 Jihlava

telefon > +420 567 211 892 | email > dolezel@vidol.cz

POLNÍ CESTA DC18 A MEZE V K.Ú. UHŘÍNOVICE U JIHLAVY

VEGETAČNÍ ÚPRAVY

PRŮVODNÍ A TECHNICKÁ ZPRÁVA

Objednatel:

ČR-SPÚ, Kraj. pozemkový úřad pro Kraj Vysočina, pobočka Jihlava
Fritzova 4260/4, 586 01 Jihlava
jihlava.pk@spucr.cz

Zhotovitel:

ing. Vít Doležel
Tyršova 10, 586 01 Jihlava
dolezel@vidol.cz

Datum:

září 20020

Základní informace o stavbě

Projektant

Zodpovědný projektant:	ing. Vít Doležel, Tyršova 10, Jihlava
IČO:	68028725
ČKA:	02784 obor krajinařská architektura
Autoři:	ing. Vít Doležel

Základní charakteristika stavby a její účel

Název stavby:	POLNÍ CESTA DC18 A MEZE V K.Ú. UHŘÍNOVICE U JIHLAVY – VEGETAČNÍ ÚPRAVY
Místo stavby:	Uhřínovice
Účel stavby:	krajinná vegetace
Charakter stavby:	trvalá
Stupeň projektové dokumentace:	DSP
Plocha stavby:	10 178 m ²
Datum:	září 2020

Kapacity, užitkové plochy, obestavěné prostory, zastavěné plochy, orientace, osvětlení a oslunění

Řešené území	m2	10 178
Stromy navržené k vysázení	ks	247
Keře navržené k vysázení	ks/m2	398/404
Travobylinné společenstvo	m2	9 774

D Dokumentace objektů a technických a technologických zařízení

D.1 Dokumentace stavebního nebo inženýrského objektu

D.1.1 Architektonicko-stavební řešení

Historie řešeného území

Stabilní katastr

Na mapě z roku 1835 je patrné členění orné půdy na jednotlivá políčka oddělená remízy. Část jižní partie řešeného území byla pravděpodobně zamokřena a část sloužila jako louky či pastviny. Malou plochu louky či pastviny můžeme nalézt také v severozápadním rohu řešeného území. Zbytek řešeného území tvořila orná půda.

Poválečné období

Zůstává zachováno členění z 19. století. Remízy mezi poli jsou převážně holé. Větší množství dřevin můžeme pozorovat pouze v nejsevernějším remízu. Plocha v severozápadní části řešeného území, která byla v 19. století pastvinou, je zarostlá dřevinou vegetací.

Současný stav

Orná půda je scelena do velkých lánů. Zůstává zachován dřevinný porost v severozápadním rohu. Při cestě na jihu území vznikl souvislý dřevinný porost. Díky němu a lesíku na severozápadu je možné říct, že zastoupení dřevin v území je z historického pohledu dnes největší. Problémem je jeho rozmístění, které neřeší problémy spojené se scelenými lány.

Přírodní podmínky

Půdní podloží

Převážná část území tvoří **kambizem mesobazická**.

Půdy se stratigrafií O-Ah nebo Ap- Bv- IIC, s kambickým hnědým (braunifikovaným) horizontem, vyvinutém převážně v hlavním souvrství svahovin magmatických, metamorfických a sedimentárních hornin, ale i jim odpovídajících souvrstvích, např. v nezpevněných lehčích až středně těžkých sedimentech. I výrazněji vyvinuté pedy v kambickém horizontu postrádají jílové povlaky – argilany.

Půdy se vytvářejí hlavně ve svažitých podmínkách pahorkatin, vrchovin a hornatin, v menší míře (sypké substráty) v rovinatém reliéfu. Vznik těchto půd z tak pestrého spektra substrátů

podmiňuje jejich velkou rozmanitost z hlediska trofismu, zrnitosti a skeletovitosti, při uplatnění více či méně výrazného profilového zvrstvení zrnitosti, skeletovitosti, jakož i chemických (biogenní prvky, stopové potenciálně rizikové prvky) a fyzikálních vlastností (ulehlost bazálního souvrství, ovlivňující laterální pohyb vody v krajině). V hlavním souvrství dochází obecně k posunu zrnitostního složení do střední kategorie v relaci k bazálnímu souvrství, k čemuž přispívá i jejich obohacení prachem.

Půdy se dále vyskytují v širokém rozmezí klimatických a vegetačních podmínek, v klimatických regionech B 2-8, Ko 2-8, Ku 3-6.2-4(5) a vegetačních stupních 6 u eubazických a mesobazických kambizemí a B 8-10, Ko 4-9, Ku 6-8.5-7 a vegetačních stupních 6-7. Vyznačují se mesickým až frigidním teplotním a udickým až perudickým hydrickým režimem. Výskyt půd v takto širokém rozmezí klimatických a vegetačních podmínek určuje difference v akumulaci humusu a jeho kvalitě, ve vyluhování půdního profilu, zvětrávání, braunifikaci, v interakci s vlastnostmi substrátů.

Podle specifických substrátových, klimatických a vegetačních podmínek nalézáme u kambizemí veškeré formy nadložního humusu. Vedle běžného horizontu Ah je možný vznik melanického, umbrického i andického humusového horizontu, určujícího variety až subtypy kambizemí. Směrem k chladnějším a humidnějším oblastem narůstá obsah humusu v ornících (1-6%) i v horizontech Bv (0,4 až nad 1,0 %). Spolu s tím se při narůstání acidifikace snižuje poměr HK : FK, zvyšuje podíl slaběji vázaných HK a volných agresivních FK, migrujících do horizontu Bv a zvyšuje se barevný kvocient Q4/6 jako indikátor slabé kondenzace humusových látek. Obsah a kvalita humusu stoupá od nejllehčích k těžším půdám a půdám z eutrofních substrátů.

Stagnoglej zrašelinělý se vyskytuje v jižní části území. můžeme říct, že se přibližně kryje s plochami, které jsou ve stabilním katastru označeny jako zamokřené.

Představuje pseudoglej s velmi dlouhou periodou povrchového převlhčení profilu, se stratigrafií Ot - Ahg či At- Gro – Bm – Cg. Pod hydrogenním nadložním a humusovým horizontem se vytváří horizont, který svědčí o dlouhodobém převlhčení – šedý glejový horizont s rourkovitými novotvary, který přechází do mramorovaného redoximorfního horizontu.

Tato půda se vytváří v lokálních podmínkách dlouhodobějšího povrchového oglejení než pseudoglej

Jižněji na něj navazuje **glej fluvický** z nivních sedimentů, alespoň v minulosti zaplavovaný

Geobiocenologie území

Potenciální přirozené společenstvo řešeného území tvoří **bikové bučiny**.

Biková bučina představující acidofilní, druhově chudé klimaxové společenstvo minerálně chudých silikátových půd převážně v podhorském stupni.

Struktura a druhové složení

Porosty této jednotky mají velmi jednoduchou vertikální strukturu. Obvykle bývá vyvinuto pouze stromové a bylinné patro, keřové patro pouze na prosvětlených místech. Ve stromovém patře převládá buk lesní (*Fagus sylvatica*), přimíšen bývá místy dub zimní (*Quercus petraea*).

Půda bývá pokryta často značnou vrstvou opadu, a proto v bylinném patře roste málo druhů, většinou s nízkou pokryvností. Zastoupeny bývají především acidofilní druhy dobře snášející sucho: bika bělavá (*Luzula luzuloides*), metlice křivolaká (*Deschampsia flexuosa*), třtina rákosovitá (*Calamagrostis arundinacea*), lipnice hajní (*Poa nemoralis*), pstroček dvoulistý (*Maianthemum bifolium*), rozrazil lékařský (*Veronica officinalis*), šťavel kyselý (*Oxalis acetosella*), věsenka nachová (*Prenanthes purpurea*), jestřábník lesní (*Hieracium murorum*). Na místech bez opadu se vyskytují i mechorosty a často semenáčky dřevin, především buku.

Zmapované biotopy v okolí

V blízkosti řešeného území byly popsány dva biotopy

T1.1, mezofilní ovsíkové louky

Louky nížin a pahorkatin s dominantním ovsíkem vyvýšeným *Arrhenatherum elatius* nebo podhorské louky s převahou trav nižšího vzrůstu, např. s košťavou červenou. Porosty vysoké až 1 m, pokryvnost 60-100%. Mechové patro bývá vyvinuté jen omezeně, na vlhčích místech. Vyskytují se na vyšších stupních aluviálních teras a na svazích, nejčastěji v blízkosti sídel. Většinou jsou dvakrát ročně kosené, vyskytují se roztroušeně po celé ČR. Nejcennějším typem ovsíkových luk je reliktní vegetace s mochnou bílou z dob předintenzivního hospodaření.

X5 Intenzivně obhospodařované louky

Druhově chudé, silně hnojené, několikrát do roka sečené a občas přeorávané louky nebo výsevy travních směsek, ve kterých nejčastěji převládají trávy psárka luční (*Alopecurus pratensis*), srha laločnatá (*Dactylis glomerata*) nebo jílek mnohokvětý (*Lolium multiflorum*) s příměsí širokolistých nitrofilních bylin, jako je kerblík lesní (*Anthriscus sylvestris*), šťovík tupolistý (*Rumex obtusifolius*) a pampelišky (*Taraxacum* sect. *Ruderalia*). Patří sem také pole s výsevy jetelovin a druhově chudé louky postižené odvodněním, jejichž dominantou je např. medyněk vlnatý (*Holcus lanatus*) nebo trojštět žlutavý (*Trisetum flavescens*).

Koncepce navrhovaného řešení vegetačních úprav

Vegetace mezí je navržena jako mozaika různých typů vegetačních krytů s cílem dosáhnout pestrosti stanovišť. Střídají se zde plochy travobylinných společenstev, plochy keřů, aleje plodících dřevin a malé skupinky neplodících listnatých stromů. Okraje mezí jsou většinou osázeny keři. Na ně navazují stromořadí plodících dřevin. Jednotlivé sekce jsou odděleny skupinkami neplodících stromů. Meze jsou členěny nepravidelně tak, aby se podobné sekce na jednotlivých mezích byly vůči sobě posunuté.

Technologie zakládání vegetačních prvků

Popis navrhovaného řešení

Výsadba stromů

Pro výsadbu stromů jsou navrženy menší sazenice, u kterých se předpokládá snažší a rychlejší adaptace a tím pádem nižší náročnost rozvojové péče.

Způsob založení je navržen s ohledem na stanoviště tak, aby byly zmírněny účinky očekávaného sucha. Za tím účelem je na místa výsadby aplikován mykorhizní přípravek.

Doba výsadby

K výsadbě jsou navrženy sazenice s balem, doporučený termín výsadby proto je podzim, tj. od října od zámrazu.

Úprava stanoviště

Upravte stanoviště odstraněním plevelů a nežádoucích materiálů, stejně jako nevhodné půdy.

Výsadbová jáma

Maximálně 2 dny před výsadbou, ale samozřejmě čím později, tím lépe, bude vykopána výsadbová jáma. Hloubka jámy by měla být přibližně stejná nebo jen o málo větší, než je výška kořenového balu. Šířka by měla odpovídat minimálně 1,5-2násobku šířky kořenového balu. Kořenový krček sazenice by měl po výsadbě zůstat nad zemí.

Aby se zabránilo poklesu stromu, musí být dno jámy nenarušené (pouze lehce nakypřené). Zvláště na jílovitých půdách (nebo při využití mechanizace) je důležité stěny a dno jámy zdrsnit rýčem, čímž se usnadní prorůstání kořenů mimo výsadbovou jámu. V opačném případě hrozí tzv. květináčový efekt.

Vykopaná hlína se rozdělí na 2 hromádky podle hloubky, ve které se původně nacházela v zemi. Ve stejném pořadí ji do země budeme zase vracet. Svrchní zeminu promícháme v poměru 1:1 s pěstebním substrátem nebo kompostem. Přidáme mykorhizní preparát. Těsně před vysazením odstříhněte obal kořenového balu a v případě potřeby zastříhněte nevhodně tvarované kořeny, které by způsobily jejich deformovaný růst, a tím i nestabilitu stromu.

Závlaha do otevřené jámy

Předem připravenou jámu prolijte 2-3 kbelíky vody kvůli zajištění dostatečné zálivky a snížení rizika vzniku vzduchových kapes (drobných mezer v půdě vyplněných vzduchem, které brání kořínkům ideálně se rozvíjet).

Kotvení

Před zasypáním jámy bude do jejího dna umístěno kotvení. Každý strom bude kotven jedním kůlem. Kůl by měl dosahovat výšky nejméně 25 a nejvýše 10 cm pod místo nasazení koruny.

Ponechávají se 2 vegetační období.

Kůly zatloukáme do dna jámy ještě před zasypáním. Fixační úvazky umísťujeme tak, aby nedocházelo k odírání kmene při pohybech ve větru. Úvazky je nutné včas odstranit nebo převázat, aby nedošlo k jejich zarůstání do kmínku.

Vlastní výsadba

Vložte sazenici do výsadbové jámy

Nikdy nesmí dojít k zasypání kořenového krčku (místo u báze kmene stromu, kde se začínají větvit kořeny). Umísťujeme jej v rovině s terénem, příp. dnem závlahové mísy. Je-li kořenový krček příliš hluboko, může dojít k jeho poškození chorobami a kořeny trpí nedostatkem kyslíku. Naopak je-li kořenový krček příliš nad terénem, trpí kořeny suchem. Správnou hloubku kontrolujeme podle latě položené přes jámu.

Před zasypáváním z několika úhlů ověřujeme, že strom sázíme opravdu svisle.

Kořeny nebo vrchní část kořenového balu po výsadbě překryjeme vrstvou zeminy o výšce nejméně 2 cm. Pletivo v horní části musí být uvolněné, stejně jako vrchní stahovací drát.

Zasypávání výsadbové jámy

Při výsadbě balových sazenic vyplníme jámu asi do jedné třetiny a upěchujeme zeminu kolem spodní části balu. Poté odstraňujeme (přerušujeme) stahovací drát ve vrchní části balu. Vhodné je stáhnout fixační obal z celé vrchní části balu, příp. ho rozstříhnout. Odstraňujeme všechny obalové materiály, které nemohou v půdě zetlít. Kořenový bal je třeba ze všech stran obsypat zeminou a pečlivě zhutnit, příp. zalít vodou.

Při zasypávání hlubších částí se použije zemina ze spodní části jámy.

Závlahová mísa a mulčování

Závlahová mísa je nakypřený povrch výsadbové jámy, který chrání kořenový systém dřeviny a umožňuje co možná nejlepší vsakování vody. Velikost závlahové mísy by měla přibližně kopírovat velikost balu, aby byla schopná zadržet celou závlahovou dávku. Závlahová mísa bude pokryta vrstvou drcené borky o tloušťce 10 cm, přičemž dbáme na to, aby mulč nezůstal v kontaktu s kmenem stromu. Mohlo by to způsobit poškození kůry a kambia u báze kmene.

Řez dřevin bezprostředně před výsadbou

Na vysazených rostlinách bude proveden komparativní řez. Při něm dochází k vyrovnání objemu kořenového systému a objemu koruny. Řez je specifický pro každý taxon.

Následná péče

Zálivka

Strom zaléváme s ohledem na množství srážek, raději méně často a ve větších dávkách. Při časté závlaze malými dávkami strom vytváří povrchový kořenový systém náchylnější k poškození suchem. Naopak příliš vysoké dávky vyplavují živiny.

Zálivka se musí přizpůsobit klimatickým podmínkám, stanovišti, aktuálnímu průběhu počasí, velikosti vysazeného stromu, půdní vlhkosti, termínu provádění výsadby. Vhodný je většinou cyklus 6 – 8 (optimálně 8 – 10) zálivek během prvního vegetačního období po výsadbě. Četnost zálivek se v druhém roce snižuje na 3 – 6. Velikost jedné závlahové dávky bude 80 l / 1 strom.

TIP: Test adekvátnosti zálivky. Po promnutí vrchních 5 cm půdy je půda buď suchá (zálivka není dostatečná), přiměřeně vlhká (zálivka je optimální), nebo bahnitá a zapáchající po hnilobě (zálivka je přebytečná, v krátkých intervalech).

Ochrana před poškozením

Kmeny budou obaleny chráničkou proti okusu.

Výsadba stromu ve svahu 1:5 až 1:2

P.č.	Číslo položky	Popis pracovní operace
823 - 1 Plochy a úprava území		
Výsadba		
183	10-2215	Hloub. jamek 50% výměny půdy do 0,4 m3, svah 1:2
184	10-2124	Výsadba dřevin s balem D do 50 cm, na svahu 1:2
185	80-2124	Hnojení umělým hnojivem k rostlinám na svahu 1:2
184	20-2111	Ukotvení dřeviny kůly D do 10 cm, dl. do 2 m
184	50-1112	Zhotovení obalu kmene z juty, 1vrstva, svah 1:2
184	92-1094	Mulčování rostlin tl. do 0,1 m, svah do 1:2
184	85-2311	Řez výchovný
185	85-1111	Dovoz vody pro zálivku rostlin do 6 km
185	80-4312	Zalití rostlin vodou plochy nad 20 m2
184	80-4112	Ochrana dřevin před okusem z drát.pletiva v rovině
184	80-4114	Příplatek za ochranu před okusem na svahu 1 : 2
Dokončovací a rozvojová péče (3 vegetační období)		
184	80-1132	Ošetřování vysazených dřevin soliterních, svah 1:2, t.j. odplevelení s nakypřením nebo vypletí, odstranění poškozených částí dřeviny s případným složením odpadu na hromady, naložením na dopravní prostředek, odvozem do 20 km a se složením
185	85-1111	Dovoz vody pro zálivku rostlin do 6 km
185	80-4312	Zalití rostlin vodou plochy nad 20 m2
R		Kontrola ukotvení dřeviny a obalu kmene
184	91-1111	Znovuuvázání dřeviny, u 10% jedinců
18450	3131	Odstranění obalu kmene - u 10% jedinců, ve dvou vrstvách
18450	1131	Zhotovení obalu kmene a spodních částí větví stromu z juty ve dvou vrstvách - u 10 % jedinců, ve dvou vrstvách

Soupis navržených rostlin

Kod	Taxon	Český název	Velikost sazenic	Ks celkem	Poznámka
APS	Acer pseudoplatanus	javor klen	8-10	12	s balem
BET	Betula pendula	bříza bělokorá	8-10	11	s balem
CRM	Crataegus monnogyne	hloh jednosemenný	8-10	5	s balem
MAL	Malus sp.	jabloň	8-10	35	plodící odrůda, s balem
PINS	Pinus sylvestris	borovice lesní	150/200	4	s balem
POT	Populus tremula	topol osika	8-10	5	s balem
PRA	Prunus avium	třešeň ptačí	8-10	23	s balem
PRD	Prunus domestica	slivoň švestka	8-10	50	s balem
PYP	Pyrus pyraeaster	hrušeň polnička	8-10	39	s balem
QRO	Quercus robur	dub letní	8-10	15	s balem
SOAU	Sorbus aucuparia	jeřáb obecný	8-10	23	s balem
TIC	Tilia cordata	lípa srdčitá	8-10	20	s balem
Celkem				242	

Výsadba keřů ve svahu 1:5 až 1:2

Technologie výsadby

P.č. Číslo položky

Popis pracovní operace

823 - 1 Plochy a úprava území

Výsadba

184 80-2211	Chem. odplevelení před založ. postřikem, svah 1:2
111 10-1112	Odstranění ruderalního porostu na svahu do 1:2
181 10-1141	Úprava pozemku s rozpoj. a přehrn. hor. 4 do 20 m
182 00-1122	Plošná úprava terénu, nerovnosti do 15 cm svah 1:2
183 10-2213	Hloub. jamek 50% výměny půdy do 0,05 m ³ , svah 1:2
184 10-2121	Výsadba dřevin s balem D do 20 cm, na svahu 1:2
185 80-2124	Hnojení umělým hnojivem k rostlinám na svahu 1:2
184 92-1094	Mulčování rostlin tl. do 0,1 m, svah do 1:2
R	Zpětný řez po výsadbě
184 81-3111	Ochrana proti škodám způsob. zvěří nátěrem
185 85-1111	Dovoz vody pro zálivku rostlin do 6 km
185 80-4312	Zalití rostlin vodou plochy nad 20 m ²

Dokončovací a rozvojová péče (3 vegetační období)

185 80-4524	Odplevelení keřových skupin na svahu 1 : 2
185 85-1111	Dovoz vody pro zálivku rostlin do 6 km
185 80-4312	Zalítí rostlin vodou plochy nad 20 m ²

Soupis navržených rostlin

Kod	Taxon	Český název	Vzdálenost výsadby	Velikost sazenic	Ks celkem	Plocha celkem (m ²)	Poznámka
Cora	Corylus avellana	líška obecná	1,5	60/100	90	180,864	v kontejneru
Eue	Euonymus europaeus	brslen evropský	0,75	60/80	184	144,44	v kontejneru
Prs	Prunus spinosa	slivoň trnka	1,5	40-60	172	115,96	v kontejneru
Roc	Rosa canina	růže šípková	1,5	40/60	136	106,76	v kontejneru
Celkem					582	548	

Založení bylinného společenstva**Technologie založení****P.č. Číslo položky****Popis pracovní operace**

823 - 1 Plochy a úprava území

184 80-2211	Chem. odplevelení před založ. postřikem, svah 1:2
183 40-3213	Obdělání půdy frézováním na svahu 1:2
183 40-3253	Obdělání půdy hrabáním, na svahu 1:2
183 40-3261	Obdělání půdy válením, na svahu 1:2
180 40-1212	Založení trávníku lučního výsevem ve svahu do 1:2

Dokončovací a rozvojová péče (3 vegetační období)

111 10-431	Pokosení trávníku lučního svah do 1:2, odvoz 20 km – mozaiková seč
------------	--

Pozn.: Plochy určené pro osetí bylinným společenstvem nebudou ohumusovány, budou ponechány chudé na živiny.

Složení směsi

Doporučený výsevek: 3 g na 1m² -

Taxon	Český název	%
<i>Trifolium pratense</i>	jetel luční	5
<i>Securigera varia</i>	čičorka pestrá	4
<i>Lotus corniculatus</i>	štírovník růžkatý	3
<i>Vicia cracca</i>	vikev ptačí	9
<i>Anthyllis vulneraria</i>	úročník bolhoj	3
<i>Leucanthemum vulgare</i>	kopretina bílá	9
<i>Centaurea jacea</i>	chrpa luční	6
<i>Crepis biennis</i>	škarda dvouletá	3
<i>Hypochaeris radicata</i>	prasetník kořenatý	3
<i>Origanum vulgare</i>	dobromysl obecná	1
<u>Thymus serpyllum</u>	<u>mateřídouška úzkolistá</u>	3
<i>Salvia sclarea</i>	šalvěj muškátová	10
<i>Mentha spicata</i>	máta klasnatá	4
<i>Lychnis viscaria</i>	<u>smolnička obecná</u>	4
<i>Dianthus deltoides</i>	hvozdík kropenatý	3
<i>Echium vulgare</i>	hadinec obecný	1
<i>Knautia arvensis</i>	chrastavec rolní	8
<i>Cirsium vulgare</i>	pcháč obecný	3
<i>Geranium robertianum</i>	kakost smrdutý	3
<i>Prunella vulgaris</i>	černohlávek obecný	3
<i>Lychnis flos-cuculi</i>	kohoutek luční	3
<i>Veronica chamaedrys</i>	rozrazil rezekvítek	3
<i>Hypericum perforatum</i>	třezalka tečkovaná	3
<i>Campanula trachelium</i>	zvonek kopřivolistý	3

Bylinné společenstvo bude udržováno sečí mozaikovou.

Bude uplatňována na lokalitách sečených ručně kosou či křovinořezem nebo s použitím ručně vedené sekačky, zejména na druhově bohatých, dobře zachovalých a členitých plochách s vysokou diverzitou bezobratlých živočichů.

Není nutná při asanačních zásazích a kosení ruderalizovaných či degradovaných ploch.

Při kosení budou vynechávány menší plochy na vegetačně stabilních místech, plochy květnaté, bez výskytu invazních či jinak nežádoucích druhů.

Velikost mozaiky závisí na heterogenitě prostředí: · Na plochách s homogenní vegetací (pokud nejsou koseny pásově) budou ponechány nepokosené plochy v řádech desítek m². · Na plochách členitých a vegetačně pestrých je třeba mozaiku zmenšit a vynechávat plochy v řádech několika m² (ne menší než 4 x 4 m, jinak dochází k vysychání ploch, nedokončení vývoje housenek).

Mozaiková seč bude v následujících letech prováděna tak, aby se prostorově neopakovala místa kosená dříve či později.

Velikost nepokosené plochy: ·

Drobné izolované enklávy do 1 ha - nejméně 20% celkové plochy, pokud je lokalita zachovalá a vegetačně stabilní ·

Lokality od 1 – do 5 ha - nejméně 15 % celkové plochy · Lokality nad 5 ha - nejméně 10 % celkové plochy

Výpis použitých norem a literatury

ČSN DIN 18 915 Sadovnictví a krajinářství - Práce s půdou (83 9011)

ČSN DIN 18 916 Sadovnictví a krajinářství - Výsadby rostlin (83 9021)

ČSN DIN 18 917 Sadovnictví a krajinářství - Zakládání trávníků (83 9031)

ČSN DIN 18 918 Sadovnictví a krajinářství - Technicko-biologická zabezpečovací opatření (83 9041)

ČSN DIN 18 919 Sadovnictví a krajinářství - Rozvojová a udržovací péče o rostliny (83 9051)

ČSN DIN 18 920 Sadovnictví a krajinářství - Ochrana stromů, porostů a ploch pro vegetaci při stavebních činnostech (83 9061)

ČSN 46 4902 Výpěstky okrasných dřevin - Společná a základní ustanovení

ČSN 46 4902-1 Výpěstky okrasných dřevin - Všeobecná ustanovení a ukazatele jakosti

ČSN 46 4901 Osivo a sadba. Sadba okrasných dřevin

Taxonomický klasifikační systém půd ČR